

1070. f. 3
3
K

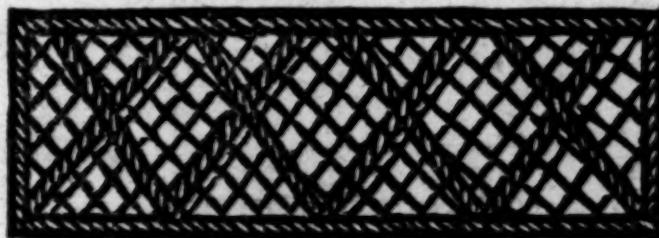
ELEGIA Dauidis Echlini, Medici Reginæ.

In funere Charissimæ castissimæq;
coniugis Philibertæ Loubatæ,

*Quæ nata Roanæ ad Ligerim obijt Lon-
dini, anno ætatis suæ 40. Domini 1629.
die 8. JANVARII.*

AD
CAROLVM
Magnæ Britanniæ, Franciæ, &
Hiberniæ Regem.

Nunquid est dolor sicut dolor meus?

Excudebat Londinensis A. M.
1629.

ELLEGIA

Dantesque / Ecclisiæ

Francesco

in tunc Opheliae cœfisisca
componit. Teatrum

Quatuor / Cœfisisca
in quatuor. Januarii 355.

AD

CAROLVM

Mus. Philom. Italicis
Hippom. Robert.

François de la Motte

1650

Serenissimo Potentissimoq; Principi
C A R O L O,
Magnæ Britanniæ, Franciæ, & Hiberniæ
R E G I.

REx Inuictissime, Britannice Monarcha, Elegisti Tæ
Maiestatis pedibus humillimè sese aduolutare audent, par-
tim ut splendor tui Nominis ter Augustus, qui mens est in
colenda defuncta zelus & ambitio, funebrem hanc pompam du-
cat; partim ut de beneficio nuper accepto gratissimi in T. M. ani-
mi, non solum hnic seculo, sed etiam apud posteros testimonium si-
fieri potest relinquam qualecunque. Perfecisti tandem ut somnium
illud non iam somnium sed veram Diuinationem fuisse planè con-
stet Mairis Musarum, vtq; in te reuixerit mihi Rex Pater;
& prohibuisti ne iustissimus grauissimusq; dolor alterum etiam
pedem in cymbam det breui; Eademq; opera cauisti prouidus, cum
olim posteritas tuam erga alios nationis mea & professionis Re-
giam illam beneficentiam unimo versabit suo, ne quis quod fortas-
sis metuendum erat tacite submurmuret, et cur nihil misello
Echlino? Vnum tibi persuade, oro M. T. verbis quantum pos-
sum humillimis, vrcung; inter omnes meritorum ordine postremas
teneam, gravioris tamen animi quibus porero in sempiternum mo-
nimentis cessurum profecto nemini. Ita tibi Dens inter cætera om-
nia prospera Henricam tuam Mariam cum Regia Progenie in
multos annos sanam saluamq; conseruet. Ac mihi certe hactenus
cum bono illo Patriarcha nunquam te dimittere animus erat, do-
nec tu, quod tam benigna animi alacritate iam praefitisti, cum bo-
no tuo Angelo benediceres.

Tuæ Maiestati

Deuotissimum addictissimumq;
mancipium,

DAVID ECHLINVS mærens lugensq;.

2661110 Potius
I. p. 10. S. A. 9.

TETRASTICHON. ad Regem.

Accipe lugubri lachrimantem in veste libellum,

Et domini facilis Rex miserere sui.

*Non ego te mecum lachrimari, O Summe Monarcha,
Sed volo te lachrimas hic cohibere meas.*

ELEGIA

Dauidis Echlini.

Ergone languebo iuueni tibi chara superstes
 Heu mea decrepitus iam Philiberta senex ?
 Scilicet hoc nostris deerat modo cladibus unum,
 Ut tua prob ! mortem mors foret ante meam ;
 Et qui debueram prior emigrasse, sepulchro
 Fleta ego defunctæ coniugis ossa darem.
Quid grauius deinceps poterunt mihi fata minari ?
 Non habet in nobis iam noua plaga locum.
 Post mille ærumnas subiit morbosæ senectus,
 Ipsa & mille nouis concomitata malis :
 Ac nisi Magnanimi fauisset dextera CARLI,
 Fortunæ exemplum nobile flerer ego.
 Occidit heu ! actum est, actum est heu ! occidit illa,
 Vnica prob ! senij spes columenq; mei ;
 Trans mare per terras quæ me sine fine secuta
 Fida fuit longæ cura comesq; viæ.
 Illa suæ licta patriæ dulcedine, mecum
 In peregrinum hic est ausa venire solum :
 Nec Patris heu chari lachrimæq; precesq; parentum
 Vellere ab amplexu tunc valuere meo.
 Nempe supra sexum fuit illi & mascula virtus,
 Inq; suum affectus rarus amorq; virum.
 Lustra suæ nondum etatis compleuerat octo,
 Et iuuenem passu mors properante rapit.
 Heu ! procul a patria peregrinis conditum in oris
 Fæmineum sepelit terra Britanna decus :
 Quatuor & suprà nobis exacta in honesto
 Lustratoro totidem non nisi visa dies.

Illa mihi nunquam bilem commouit, et unquam
Si mouit, certè perbreuis illa fuit.

Consilium in dubijs, consolatrix in egenis,
Rebus in angustis anchora sacra mihi.

Turbaq; morborum nimis importuna meorum,
Peruigiles noctes peruigilesq; dies,
Clamores horrendi, vicin sq; molesti
Tædia consorti nulla dedere meæ.

Immo quò mage mī cruciatus inualuere,
Tanto illa assidua & fida ministra magis.

An nata, an coniunx, an mater plus pia lis est :
Pulchrior an probior forma pudorq; negant.

Altera & illa Venus fuit, altera & illa Diana,
Altera mī nec non illa Minerua fuit.

Illa mihi morum, pietatis & illa Magistra :
Profuit exemplum si male, culpa mea est.

Numinis ecqua fuit Sancti reuerentior unquam ?

Ecqua unquam Summo vota precesq; Deo
Pectore pl̄us puro fudit noctesque diesq; ?

Dixisse animam in corpore cælicolam.

Nunquam illainstratæ visa est accumbere mensæ,

Seu lactans, utero seu grauiore gerens,

Non si lactaret gestaretue illa gemellos,

Ieiuna ad medios ulteriusq; dies,

Quin genibus flexis, manibusq; oculisq; leuatis,

Supplice secretas diceret ore preces,

Clam digressa domus sine testibus in penetrale :

Mos erat in tacito soluere vota loco.

Immo vera loquor, mihi Gallia & Anglia testis,

Vna illi toto mensula sepe die,

Vnicus O mirum ! quis credat ? pastus & ille

Sobrius; haud solo pane repletur homo.

Hinc obiter duo me discant matres monitores,
 Quae mea liberior Musa tacere nequit,
 Et proprios distenta admittere ad ubera factus
 Hircanisq; dehinc cedere nolle feris,
 Nec lactis specie grauidiq; a pondere ventris
 Indulgere suo plus quam opus est genio.)
 Munditia in cultu, lautiq; modestia victus,
 Et morum integritas non habuere parem.
 Singula quid memorem? Siculi prius aequoris undas
 Quis numeret, laudes quam Philiberta tuas.
 Quo magis hic animo prob! serò tangor & angor
 Virtuti fortem non cecidisse suam;
 Quodq; minus licuit meritus pro talibus uti
 Fæminei dignè flore & honore chori.
 Quanquam rara tot & tantis sors dotibus aequa:
 Debuerat coniunx Principis esse viri.
 Vnus me cruciat scrupulus, tristemq; ut Orestem
 Terrificat spectris dira Megera tetrica,
 Quod primi introitus, longi & primordia morbi
 Neglecta hic culpa præteriere mea.
 O scelus! O facinus! Quisnam Æacus aut Rhadamanthus
 Mihi satis in pœnas ingeniosus erit?
 Ipse meis manibus iugulani homicida meum cor:
 Impie quid dubitas impie Echline mori?
 An tuus obscuras procul hinc amor ibit ad umbras?
 Tu sceleris tanti causa superstes eris?
 Cur ego prodij in hanc lucem matrice reclusa?
 Cur non natalem mors fuit ante diem?
 Cur rudit olim massa, informis & embryo cæcis
 Non perij in claustris latus aborsus ego?
 Aut cur non haustam expiravi protinus auram,
 Praueniens vita has tunc breuitate cruces?

Cum mihi vesicam secuit Molinus apertum
 Cur non huic animæ vulnere fecit iter ?
 Cur non visceribus perruptis funditus imum
 Intrepidus ferrum mersit ad usque iecur ?
 Cur ego ludibriū cœlorum et sortis iniquæ ?
 Proh dolor ! an dolor est ut dolor iste meus ?
 Molinus putridam violauit non nisi carnem :
 - Heu animam gladius transfodit iste meam.
 Flete meam doctæ ærumnam pia turba Sorores :
 Mnemosyne hic Natas fac lachrimare tuas.
 Tuq; adeo mihi Aitone meum fle in funere funus :
 Echlini desle corq; animumq; tui.
 Tete inter primos meritò numerabat amicos :
 Te mihi charum habuit, te Philiberta sibi :
 Et saxa et rupes montesq; & flumina fontes
 Et siluae, & viduum compita flete torum :
 Gaudia sint procul hinc, procul omnis abesto voluptas :
 Que vitam hæc lachrimas finiet hora meas.
 Quando erit ô tandem cum rupto stamine Parca
 Vna istis unum ponet utrisque modum ?
 Pœnitet heu lucis, vita me tædet, & illum
 Qui mihi det requiem feruidus opto diem.
 Eheu ! quid dixi ? miseromihī quinque supersunt
 Pignora, pars maior paruula, tum gemini
 In cunis, omnes orbi fere utroque parentē :
 Namque ego iam deinceps quid nisi nullus homo ?
 Fata viam inuenere, fauetq; hic dextera CARLI,
 Et Pater in Nato fert redinivus opem.
 Nam Pater Æthereus que procreat omnianutrit :
 Cum Nato promptus nascitur ore cibus.
 Tum quem tam Sancto mater cultu venerata est
 Non sinet is sobolem languida obire fame.

Faxit ut O mores referant genitricis, amorq;
Et Domini timor huic sint rudimenta gregi.

Sed valeat proles, ad matrem Musa recurre :

Ante oculos mater itq; reditq; meos,
Quam quoties video (video noctuq; dieq;)

Irrigua in madidas defluit unda genas.

Siqua tamen tantus recipit solatia luctus,

Solare hic viduum qua potes arte senem

Latior, & pexis pro forma vtcunque capillis

Mæstos paulisper rumpè Elegia modos.

Non satis est nostra hic priuatim incommoda flere :

Alterius prefert commoda verus amor.

Gratulor uxori quòd mors licet hei mihi ! acerba

Non passa est miseri funera flere viri,

Oscula non dederit lacrimantia, non mihi ocellos

Clauserit, hoc corpus non cumularit humo,

Funebre non carmen, non fæmineos vulnatus,

Non planctus, mæstos audieritue sonos.

Singula nam vix hac spectacula sana tulisset

Impatiens sexus impatientis amor.

Quaq; erat illa in me pietate affecta, dedisset

Viua meis mecum membra cremanda rogis.

Quanquam me illa mori tum vidi frigida, cum spes

Nulla mihi vita, nulla salutis erat.

Mox ego tam placidum grator super omnia finem,

Morte quidem vita conueniente sue.

Ac quem tam rectè totum transegerat ævum,

Conformi potuit non nisi morte mori.

Non illi distorti oculi, convulsaue labra,

Et decor ille oris qui fuit ante manet.

Anxia non hosti iactabat membra reluctans ;

Lata dedit victas illa libensq; manus

Cæligenam expirans animam. Deus alius utrumque
 Et vitam & mortem det mihi queso parem.
 Sed leuia ista ; illud mirandum et Numine plenum,
 Ac Genij afflatu iam propiore boni.
 Nox erat, increscit morbus, viresq; fatiscunt,
 Nec dormire illi nec vigilare licet,
 Mente parum constat, sermo & responsa aliena,
 Nulla quies, ullo plus mora nulla loco,
 Vox titubat, fiunt planè omnia deteriora,
 Desperata salus, mors premit ante fores,
 Cum subito redit ad se, mirabile dictu,
 Pristina mens, & vox pristina, sermo prior.
 Vade, accerse meum, mora nulla, ancilla maritum,
 Nox, ait, hec finem curre recurre dabit ;
 Vix locus, en abeo, vocat hora, & tempus inanis
 Dicere nunc mundo, dixit ut ille, vale.
 Non ego dehinc somnos longi, molestia morbi
 Eripiet vobis eripietue mihi.
 Qui moneat diuina iubetur adesse vocatus
 Et fieri pro anima sacra suprema sua,
 Illa quibus deuoto assistit pectore & ore
 Peccata enumerans his veniamq; petens.
 Hoc ego iam ex animo non gratuler? ut magis illud
 Libera quod cunctis sollicitudinibus
 Vitam agitat meliore sui super athera parte
 Fælix, & Summo non procul inde Deo ;
 Donec corporeas facies purgauerit ignis
 Ultimus, & tota hinc scandet ad astra simus.
 Adde quod & partus vix dum semestris in aures
 Enatus paucis ante diebus erat,
 Quum prius ex quo agxato affixa puerpera lecto,
 Implesset vicibus cornua luna tribus :

Attamen O mirum ! permisso Numinis ipse
 Lustrali ante obitum rite lauatus aqua est.
 Nunquid & hoc etiam bene gratuler ? ilicet infans
 Precursor matri laue paravit iter.
 Paruule Maurici mater Philiberta beati :
 Vixistis simul hic, viuite & usque simul.
 Vos ambo simul hic & in Aede jaceatis eadem :
 Et supra vobis una eademiq; dominus.
 Gratulor uxori, mihi gaudeo quod simul ambo
 Olim erimus Solymae ciuis uterque Sacre.
Quod precor ut citio, sed gemini sine matre reclamant,
 Nec licet iniussu castra mouere Ducas.
 Iamq; nimis gauisum. Elegia hic sparge capillos,
 Mestaq; lugubrem denuo sume togam.
 Non bene conueniunt unquam simul ignis & unda,
 Gaudia corrumpit summa leuisq; dolor.
 Ergo mi in amplexu ter chara pudicaq; coniunx
 Proh dolor ! huc nulla post redditura die est ?
 O utinam semel hic pauca in momenta liceres,
 Eius conspectu colloquioq; frui ;
 Ut saltet facie ad faciem delicta fateri
 Et veniam tristi voce rogare queam.
 Sed redditus clausus : Peccavi in teq; & Olympum ;
 ô Philiberta rei tu miserere viri :
 Pœna mi erunt fletus, luctus, planctus, lachrymæq;
 Et vidui solo hinc turturis ore gemam.
 Tum crebra absenti libabo tibi oscula castus :
 Te veniente die te fugiente colam.
Quaque patet campus Mauritia Gallia amœnis,
 Qua Rhodanus rapidas in mare voluit aquas,
 Ad Ligeris caput hæc relegendur & arua Roanæ,
 Notum erit & toto nomen in orbem tuum.

Est aliquid conianx vel pauperis esse poeta :

Catera depereunt, gloria sola manet.

*Ac quae tam facilis mihi induxit carmina semper
Noluit exequijs Musa decesset tuis.*

*Hei mihi ut arumna quod non mihi lactea vena est
Illiū in Getica qui jacet exul humo.*

Laudis vecta alis clara inter Lumina Mundi

Despiceres terras Sidus ab axe novum :

Et seges antiquum tu inscripta Herois in album

Venturis serò, vatibus ampla fores

Echlini Philiberta, tui Primaria sexus,

Fida tuo quondam Penelopca viro.

Interea gande tibi quod, qua gloria summa,

CAROLVS inferijs præfuit ipse tuis :

Tu mea, nostrarum nisi forte obliuio rerum est,

Scis bene quos habeat bibliotheca libros :

Quæq; inter rixas puerorum scripta profundo

Excusent Manes qualiacunque pij.

Quia tamen hic potero, me si modo carmina viuent,

Carminibus viues tu Philiberta meis.

FINIS.